

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 319/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het Publicatieblad van de Europese Unie	1
---------------	--	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 319/02	Zaak C-40/17: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Fashion ID GmbH & Co. KG/Verbraucherzentrale NRW eV (Prejudiciële verwijzing — Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens — Richtlijn 95/46/EG — Artikel 2, onder d) — Begrip „voor de verwerking verantwoordelijke” — Beheerder van een internetsite die daarin een social plug-in heeft geïntegreerd die ervoor zorgt dat de persoonsgegevens van de bezoeker van die site worden verstrekt aan de aanbieder van die plug-in — Artikel 7, onder f) — Toelaatbaarheid van gegevensverwerking — Inaanmerkingneming van het belang van de beheerder van de internetsite dan wel van de aanbieder van de social plug-in — Artikel 2, onder h), en artikel 7, onder a) — Toestemming van de betrokkene — Artikel 10 — Informatieverstrekking aan de betrokkene — Nationale regeling op grond waarvan verenigingen die consumentenbelangen behartigen, in rechte mogen optreden)	2
---------------	---	---

2019/C 319/03	<p>Zaak C-411/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen vzw/Ministerraad (Prejudiciële verwijzing — Milieu — Verdrag van Espoo — Verdrag van Aarhus — Instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna — Richtlijn 92/43/EEG — Artikel 6, lid 3 — Begrip „project” — Beoordeling van de gevolgen voor het betrokken gebied — Artikel 6, lid 4 — Begrip „dwingende redenen van groot openbaar belang” — Behoud van de vogelstand — Richtlijn 2009/147/EG — Milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten — Richtlijn 2011/92/EU — Artikel 1, lid 2, onder a) — Begrip „project” — Artikel 2, lid 1 — Artikel 4, lid 1 — Milieueffectbeoordeling — Artikel 2, lid 4 — Vrijstelling van beoordeling — Geleidelijke uitstap uit kernenergie — Nationale wettelijke regeling die voorziet in het heropstarten van de industriële elektriciteitsproductie van een buiten werking gestelde kerncentrale voor een periode van bijna tien jaar, waardoor het aanvankelijk door de nationale wetgever vastgestelde tijdstip voor de desactivering en het stopzetten van de activiteiten van die kerncentrale met tien jaar wordt uitgesteld, en die daarnaast voorziet in het uitstel, eveneens met tien jaar, van de aanvankelijk door die wetgever vastgestelde termijn voor de desactivering en het stopzetten van de industriële elektriciteitsproductie van een in gebruik zijnde centrale — Geen milieueffectbeoordeling)</p>	3
2019/C 319/04	<p>Zaak C-469/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Prejudiciële verwijzing — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Artikel 2, onder a) — Reproductierecht — Artikel 3, lid 1 — Mededeling aan het publiek — Artikel 5, leden 2 en 3 — Beperkingen en restricties — Draagwijdte — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie)</p>	5
2019/C 319/05	<p>Zaak C-476/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben („Prejudiciële verwijzing — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Sampling — Artikel 2, onder c) — Fonogramproducent — Reproductierecht — „Gedeeltelijke” reproductie — Artikel 5, leden 2 en 3 — Beperkingen en restricties — Draagwijdte — Artikel 5, lid 3, onder d) — Citaten — Richtlijn 2006/115/EG — Artikel 9, lid 1, onder b) — Distributierecht — Grondrechten — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 13 — Vrijheid van kunsten”)</p>	6
2019/C 319/06	<p>Zaak C-516/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck („Prejudiciële verwijzing — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Artikel 5, lid 3 — Beperkingen en restricties — Draagwijdte — Artikel 5, lid 3, onder c) en d) — Verslagen van actuele gebeurtenissen — Citaten — Gebruik van hyperlinks — Op geoorloofde wijze voor het publiek beschikbaar stellen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 11 — Vrijheid van meningsuiting en van informatie”)</p>	7
2019/C 319/07	<p>Zaak C-556/17: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk beleid inzake asiel en subsidiaire bescherming — Gemeenschappelijke procedures voor de toekenning van de internationale bescherming — Richtlijn 2013/32/EU — Artikel 46, lid 3 — Volledig en ex nunc onderzoek — Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel — Omvang van de bevoegdheden van de rechter in eerste aanleg — Geen wijzigingsbevoegdheid — Weigering van het bevoegde semirechterlijke of administratieve orgaan om zich te schikken naar een beslissing van deze rechter)</p>	8
2019/C 319/08	<p>Zaak C-589/17: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanje) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Prejudiciële verwijzing — Invoer van textielproducten die ten onrechte zijn aangegeven als van oorsprong uit Jamaica — Navordering van invoerrechten — Verzoek om kwijtschelding van rechten — Verordening (EEG) nr. 2913/92 — Communautair douanewetboek — Artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 — Afwijzingsbeschikking van de Europese Commissie in een specifiek geval — Geldigheid)</p>	9

2019/C 319/09	<p>Zaak C-620/17: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Székesfehérvári Törvényszék — Hongarije) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék (Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Beroepsprocedures — Richtlijn 89/665/EEG — Richtlijn 92/13/EEG — Recht op effectieve rechterlijke bescherming — Beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid — Verzoek tot herziening van rechterlijke beslissingen die het Unierecht schenden — Lidstaataansprakelijkheid in geval van schendingen van het Unierecht door de nationale rechters — Raming van de voor vergoeding in aanmerking komende schade)</p>	10
2019/C 319/10	<p>Zaak C-654/17 P: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 29 juli 2019 — Bayerische Motoren Werke AG/Europese Commissie, Freistaat Sachsen (Hogere voorziening — Staatssteun — Regionale investeringssteun — Steun voor een groot investeringsproject — Steun die ten dele onverenigbaar is met de interne markt — Artikel 107, lid 3, VWEU — Noodzaak van de steun — Artikel 108, lid 3, VWEU — Verordening (EG) nr. 800/2008 — Steun die de drempel voor individuele aanmelding overschrijdt — Kennisgeving — Omvang van de groepsvrijstelling — Incidentele hogere voorziening — Toelating tot interventie voor het Gerecht van de Europese Unie — Ontvankelijkheid)</p>	11
2019/C 319/11	<p>Zaak C-659/17: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA (Prejudiciële verwijzing — Staatssteun — Werkgelegenheidssteun — Vrijstelling van socialezekerheidsbijdragen voor leer- en werkervaringsovereenkomsten — Beschikking 2000/128/EG — Steun verleend door Italië voor maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid — Steun die gedeeltelijk onverenigbaar is met de interne markt — Toepasselijkheid van beschikking 2000/128/EG op een onderneming die exclusief plaatselijke openbaarvervoerdiensten levert die haar onderhands door een gemeente zijn gegund — Artikel 107, lid 1, VWEU — Begrip „mededingingsverstoring” — Begrip „ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer” tussen lidstaten)</p>	12
2019/C 319/12	<p>Zaak C-680/17: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederland) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken (Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Gemeenschappelijke visumcode — Verordening (EG) nr. 810/2009 — Artikel 5 — Lidstaat die bevoegd is om een visumaanvraag te onderzoeken en daarover te beslissen — Artikel 8 — Vertegenwoordigingsregeling — Artikel 32, lid 3 — Beroep tegen een besluit tot weigering van een visum — Lidstaat die bevoegd is om in geval van een vertegenwoordigingsregeling over het beroep te beslissen — Houders van het recht om beroep in te stellen)</p>	13
2019/C 319/13	<p>Zaak C-38/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Bari — Italië) — Strafzaak tegen Massimo Gambino, Shpetim Hyka (Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in strafzaken — Richtlijn 2012/29/EU — Minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten — Artikelen 16 en 18 — Ondervraging van het slachtoffer door de strafrechter in eerste aanleg — Wijziging in de samenstelling van de rechtsprekende formatie — Herhaling van de ondervraging van het slachtoffer op verzoek van een van de procespartijen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikelen 47 en 48 — Recht op een eerlijk proces en rechten van de verdediging — Onmiddellijkheidsbeginsel — Draagwijdte — Recht van het slachtoffer op bescherming tijdens de strafprocedure)</p>	14
2019/C 319/14	<p>Zaak C-124/18 P: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 29 juli 2019 — Red Bull GmbH/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Hogere voorziening — Uniemerk — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 4 en artikel 7, lid 1, onder a) — Absolute weigeringsgrond — Nietigheidsprocedure — Combinatie van twee kleuren als zodanig — Geen systematische schikking die de kleuren op een van tevoren bepaalde en duurzame wijze met elkaar in verbinding brengt)</p>	14
2019/C 319/15	<p>Zaak C-209/18: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 29 juli 2019 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Schending van richtlijn 2006/123/EG en van de artikelen 49 en 56 VWEU — Beperkingen en vereisten in verband met de plaats van de zetel, de rechtsvorm, de deelneming in het kapitaal en de multidisciplinaire activiteiten van vennootschappen van civiel ingenieurs, octrooigemachtigden en dierenartsen)</p>	15

2019/C 319/16	Zaak C-354/18: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Bacău — Roemenië) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Prejudiciële verwijzing — Verordening (EG) nr. 261/2004 — Luchtvervoer — Instapweigering — Begrippen „compensatie” en „verdere compensatie” — Soort vergoedbare schade — Materiële of immateriële schade — Minderering — Verdere compensatie — Bijstand — Aan passagiers verstrekte informatie) .	16
2019/C 319/17	Zaak C-359/18 P: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 29 juli 2019 — Europees Geneesmiddelenbureau/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Europese Commissie (Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 141/2000 — Weesgeneesmiddelen — Artikel 5 — Aanvraag voor aanwijzing van een geneesmiddel als „weesgeneesmiddel” — Geldigverklaring — Bestaan van een eerdere vergunning voor in handel brengen (VHB) van hetzelfde geneesmiddel).....	17
2019/C 319/18	Zaak C-388/18: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt A/B (Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Harmonisatie van de belastingwetgeving — Richtlijn 2006/112/EG — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Artikel 288, eerste alinea, punt 1, en artikel 315 — Bijzondere regeling voor kleine ondernemingen — Bijzondere regeling voor belastingplichtige wederverkopers — Belastingplichtige wederverkoper die onder de winstmargeregeling valt — Jaaromzet die bepalend is voor de toepasselijkheid van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen — Winstmarge of ontvangen betalingen).....	17
2019/C 319/19	Zaak C-436/18 P: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 29 juli 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Europese Commissie, Eurofer, Association Européenne de l’Acier, ASBL (Hogere voorziening — Dumping — Instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde producten van oorsprong uit China — Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1429 — Verordening (EG) nr. 1225/2009 — Artikel 2, lid 7, onder a) — Normale waarde — Vaststelling aan de hand van de prijs in een derde land met een markteconomie — Keuze van geschikt derde land — Derde land met markteconomie dat bij hetzelfde onderzoek betrokken is — Correcties)....	18
2019/C 319/20	Zaak C-451/18: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Győri Ítéltábla — Hongarije) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V. (Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 1215/2012 — Bijzondere bevoegdheid — Artikel 7, punt 2 — Verbintenissen uit onrechtmatige daad — Plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan — Plaats waar de schade is ingetreden — Verzoek om vergoeding van de schade die is veroorzaakt door een met artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte strijdig verklaarde mededingingsregeling).....	19
2019/C 319/21	Zaak C-481/18: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 29 juli 2019 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2012/39/EU — Technische voorschriften voor het testen van menselijke weefsels en cellen — Ontbreken van kennisgeving of niet-omzetting binnen de gestelde termijn).....	19
2019/C 319/22	Zaak C-438/18: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 15 juli 2019 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal] — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten — Richtlijn 90/434/EEG — Artikelen 4 en 11 — Richtlijn 2009/133/EG — Artikelen 4 en 15 — „Omgekeerde” fusie — Fiscale regeling die ertoe leidt dat in geval van een „omgekeerde” fusie de door de moederonderneming gemaakte kosten, die verband houden met een door haar afgesloten lening voor het verwerven van de aandelen van de overnemende dochteronderneming, en die aftrekbaar zijn voor deze moederonderneming, worden geacht niet-aftrekbaar te zijn voor de dochteronderneming).....	20
2019/C 319/23	Zaak C-530/18: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 10 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Ilfov — Roemenië) — EP/FO (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Artikel 15 — Verwijzing van de zaak naar een gerecht van een andere lidstaat dat beter in staat is de zaak te behandelen — Uitzondering op de algemene regel dat het gerecht van de gewone verblijfplaats van het kind bevoegd is — Bijzondere band met een andere lidstaat — Factoren op grond waarvan kan worden bepaald welk gerecht beter in staat is — Verschillende rechtsregels — Belang van het kind).....	21

2019/C 319/24	Zaak C-103/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.o 24 de Madrid (Spanje) op 11 februari 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid en Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	22
2019/C 319/25	Zaak C-150/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polen) op 21 februari 2019 — V.C. Sp. z o.o./P.K.....	23
2019/C 319/26	Zaak C-396/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2019 door de Europese Centrale Bank tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 maart 2019 in zaak T-730/16, Espírito Santo Financial Group/ECB.....	24
2019/C 319/27	Zaak C-506/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 juli 2019 door Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd en IRISL Europe GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 8 mei 2019 in zaak T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines e.a./Raad.....	25
2019/C 319/28	Zaak C-511/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Areios Pagos (Griekenland) op 4 juli 2019 — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis	26
2019/C 319/29	Zaak C-594/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 augustus 2019 door Deutsche Lufthansa AG tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 17 mei 2019 in zaak T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Europese Commissie.....	28
Gerecht		
2019/C 319/30	Zaak T-516/19: Beroep ingesteld op 19 juli 2019 — VDV eTicket Service/Commissie en INEA	29
2019/C 319/31	Zaak T-545/19: Beroep ingesteld op 5 augustus 2019 — Global Steel Wire e.a./Commissie	30
2019/C 319/32	Zaak T-554/19: Beroep ingesteld op 9 augustus 2019 — Spanje/Commissie	31
2019/C 319/33	Zaak T-558/19: Beroep ingesteld op 13 augustus 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het Publicatieblad van de Europese Unie

(2019/C 319/01)

Laatste publicatie

PB C 312 van 16.9.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 305 van 9.9.2019

PB C 295 van 2.9.2019

PB C 288 van 26.8.2019

PB C 280 van 19.8.2019

PB C 270 van 12.8.2019

PB C 263 van 5.8.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Fashion ID GmbH & Co. KG/Verbraucherzentrale NRW eV

(Zaak C-40/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens — Richtlijn 95/46/EG — Artikel 2, onder d) — Begrip „voor de verwerking verantwoordelijke” — Beheerder van een internetsite die daarin een social plug-in heeft geïntegreerd die ervoor zorgt dat de persoonsgegevens van de bezoeker van die site worden verstrekt aan de aanbieder van die plug-in — Artikel 7, onder f) — Toelaatbaarheid van gegevensverwerking — Inaanmerkingneming van het belang van de beheerder van de internetsite dan wel van de aanbieder van de social plug-in — Artikel 2, onder h), en artikel 7, onder a) — Toestemming van de betrokkene — Artikel 10 — Informatieverstrekking aan de betrokkene — Nationale regeling op grond waarvan verenigingen die consumentenbelangen behartigen, in rechte mogen optreden)

(2019/C 319/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fashion ID GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Verbraucherzentrale NRW eV

in tegenwoordigheid van: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Dictum

- 1) De artikelen 22, 23 en 24 van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling op grond waarvan verenigingen die consumentenbelangen behartigen, in rechte mogen optreden tegen degene van wie wordt vermoed dat hij inbreuk maakt op de bescherming van persoonsgegevens.

- 2) De beheerder van een internetsite, zoals Fashion ID GmbH & Co. KG, die op deze site een social plug-in invoegt die ervoor zorgt dat de browser van een bezoeker van die site content van de aanbieder van die plug-in opvraagt en daartoe persoonsgegevens van de bezoeker aan deze aanbieder doorzendt, kan worden geacht voor de verwerking verantwoordelijk te zijn in de zin van artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46. Deze verantwoordelijkheid is evenwel beperkt tot de bewerking of het geheel van bewerkingen op het gebied van de verwerking van persoonsgegevens waarvan respectievelijk waarvoor hij daadwerkelijk het doel en de middelen vaststelt, te weten het verzamelen en door middel van doorzending verstrekken van de gegevens in kwestie.
- 3) In een situatie als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin de beheerder van een internetsite op deze site een social plug-in invoegt die ervoor zorgt dat de browser van de bezoeker van die site content van de aanbieder van die plug-in opvraagt en daartoe persoonsgegevens van de bezoeker aan deze aanbieder doorzendt, zijn deze verwerkingshandelingen ten aanzien van die beheerder en die aanbieder enkel gerechtvaardigd indien elk van hen daarmee een gerechtvaardigd belang behartigt in de zin van artikel 7, onder f), van richtlijn 95/46.
- 4) Artikel 2, onder h), en artikel 7, onder a), van richtlijn 95/46 moeten aldus worden uitgelegd dat in een situatie als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin de beheerder van een internetsite op deze site een social plug-in invoegt die ervoor zorgt dat de browser van een bezoeker van die site content van de aanbieder van die plug-in opvraagt en daartoe persoonsgegevens van de bezoeker aan deze aanbieder doorzendt, de op grond van die bepalingen vereiste toestemming enkel door die beheerder moet worden verkregen voor de bewerking of het geheel van bewerkingen op het gebied van de verwerking van persoonsgegevens waarvan respectievelijk waarvoor hij het doel en de middelen vaststelt. Daarnaast moet artikel 10 van die richtlijn aldus worden uitgelegd dat ook de daarin neergelegde verplichting tot informatieverstrekking in een dergelijke situatie rust op die beheerder, zij het dat de door hem aan de betrokkene te verstrekken informatie enkel betrekking dient te hebben op de bewerking of het geheel van bewerkingen op het gebied van de verwerking van persoonsgegevens waarvan respectievelijk waarvoor hij daadwerkelijk het doel en de middelen vaststelt.

(¹) PB C 112 van 10.4.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen vzw/Ministerraad

(Zaak C-411/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Milieu — Verdrag van Espoo — Verdrag van Aarhus — Instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna — Richtlijn 92/43/EEG — Artikel 6, lid 3 — Begrip „project” — Beoordeling van de gevolgen voor het betrokken gebied — Artikel 6, lid 4 — Begrip „dwingende redenen van groot openbaar belang” — Behoud van de vogelstand — Richtlijn 2009/147/EG — Milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten — Richtlijn 2011/92/EU — Artikel 1, lid 2, onder a) — Begrip „project” — Artikel 2, lid 1 — Artikel 4, lid 1 — Milieueffectbeoordeling — Artikel 2, lid 4 — Vrijstelling van beoordeling — Geleidelijke uitstap uit kernenergie — Nationale wettelijke regeling die voorziet in het heropstarten van de industriële elektriciteitsproductie van een buiten werking gestelde kerncentrale voor een periode van bijna tien jaar, waardoor het aanvankelijk door de nationale wetgever vastgestelde tijdstip voor de desactivering en het stopzetten van de activiteiten van die kerncentrale met tien jaar wordt uitgesteld, en die daarnaast voorziet in het uitstel, eveneens met tien jaar, van de aanvankelijk door die wetgever vastgestelde termijn voor de desactivering en het stopzetten van de industriële elektriciteitsproductie van een in gebruik zijnde centrale — Geen milieueffectbeoordeling)

(2019/C 319/03)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen vzw

Verwerende partij: Ministerraad

in tegenwoordigheid van: Electrabel NV

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 2, onder a), eerste streepje, artikel 2, lid 1, en artikel 4, lid 1, van richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten moeten aldus worden uitgelegd dat maatregelen die bestaan in het heropstarten van de industriële elektriciteitsproductie van een buiten werking gestelde kerncentrale voor een periode van bijna tien jaar — waardoor het aanvankelijk door de nationale wetgever vastgestelde tijdstip voor de desactivering en het stopzetten van de activiteiten van die kerncentrale met tien jaar wordt uitgesteld — en in het uitstel, eveneens met tien jaar, van de aanvankelijk door die wetgever vastgestelde termijn voor de desactivering en het stopzetten van de industriële elektriciteitsproductie van een in gebruik zijnde kerncentrale, welke maatregelen gepaard gaan met werkzaamheden voor de modernisering van de centrales in kwestie die gevolgen kunnen hebben voor de materiële toestand van de betrokken plaatsen, een „project” in de zin van die richtlijn vormen dat in beginsel, en onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten verificaties, aan een milieueffectbeoordeling moet worden onderworpen voordat de betreffende maatregelen worden vastgesteld. Dat de tenuitvoerlegging van deze maatregelen, wat één van de twee centrales in kwestie betreft, noopt tot de vaststelling van verdere handelingen, zoals de afgifte van een nieuwe individuele vergunning voor industriële elektriciteitsproductie, is in dit verband niet beslissend. Ook de werkzaamheden die onlosmakelijk met die maatregelen verbonden zijn, moeten vóór de vaststelling van die maatregelen aan een dergelijke beoordeling worden onderworpen indien de aard en de potentiële milieueffecten ervan in die fase voldoende kunnen worden bepaald, wat de verwijzende rechter dient na te gaan.
- 2) Artikel 2, lid 4, van richtlijn 2011/92 moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat op grond van deze bepaling voor een project zoals aan de orde is in het hoofdgeding, teneinde zijn bevoorradingszekerheid inzake elektriciteit te waarborgen, enkel vrijstelling van een milieueffectbeoordeling mag verlenen indien hij aantoonst dat het redelijk waarschijnlijk is dat het risico voor die bevoorradingszekerheid zich verwezenlijkt, en dat het project in kwestie een spoedeisend karakter heeft waardoor het achterwege blijven van een milieueffectbeoordeling kan worden gerechtvaardigd, mits de in artikel 2, lid 4, tweede alinea, onder a) tot en met c), van richtlijn 2011/92 neergelegde verplichtingen worden nagekomen. Deze mogelijkheid om vrijstelling te verlenen laat echter de verplichtingen onverlet die op de betrokken lidstaat rusten krachtens artikel 7 van die richtlijn.
- 3) Artikel 1, lid 4, van richtlijn 2011/92 moet aldus worden uitgelegd dat een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, geen specifieke nationale wet in de zin van die bepaling is die op grond van diezelfde bepaling is uitgesloten van de werkingssfeer van die richtlijn.
- 4) Artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna moet aldus worden uitgelegd dat maatregelen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, samen met de moderniseringswerkzaamheden en met de werkzaamheden om te voldoen aan de geldende veiligheidsvoorschriften, een project vormen dat aan een passende beoordeling moet worden onderworpen wat zijn gevolgen voor de in het geding zijnde beschermde gebieden betreft. Deze maatregelen moeten het voorwerp uitmaken van een dergelijke beoordeling voordat zij door de wetgever worden vastgesteld. Dat de tenuitvoerlegging van die maatregelen, wat één van de twee centrales in kwestie betreft, noopt tot de vaststelling van verdere handelingen, zoals de afgifte van een nieuwe individuele vergunning voor industriële elektriciteitsproductie, is in dit verband niet beslissend. Ook de onlosmakelijk met de betreffende maatregelen verbonden werkzaamheden moeten aan een dergelijke beoordeling worden onderworpen voordat die maatregelen worden vastgesteld, indien het in die fase mogelijk is om de aard van die werkzaamheden en de potentiële gevolgen ervan voor de beschermde gebieden voldoende te bepalen, wat de verwijzende rechter dient na te gaan.
- 5) Artikel 6, lid 4, eerste alinea, van richtlijn 92/43 moet aldus worden uitgelegd dat de doelstelling die bestaat in het te allen tijde waarborgen van de bevoorradingszekerheid van een lidstaat inzake elektriciteit, een dwingende reden van groot openbaar belang in de zin van die bepaling vormt. Artikel 6, lid 4, tweede alinea, van bovengenoemde richtlijn moet aldus worden uitgelegd dat wanneer het beschermde gebied dat vermoedelijk effecten zal ondervinden van een project, een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat of een prioritaire soort is, wat de verwijzende rechter dient na te gaan, enkel de noodzaak om het reële en ernstige risico af te wenden dat de elektriciteitsbevoorrading van de betrokken lidstaat wordt onderbroken, in omstandigheden als die van het hoofdgeding een reden van openbaar belang in de zin van die bepaling kan vormen.

- 6) Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat een nationale rechter, indien het nationale recht dat toestaat, bij wijze van uitzondering de gevolgen kan handhaven van maatregelen als die welke aan de orde zijn in het hoofdgeding, die zouden zijn vastgesteld in strijd met de bij richtlijn 2011/92 en richtlijn 92/43 opgelegde verplichtingen, indien deze handhaving wordt gerechtvaardigd door dwingende redenen die verband houden met de noodzaak om het reële en ernstige risico af te wenden dat de elektriciteitsbevoorrading van de betrokken lidstaat wordt onderbroken, en aan dit risico niet het hoofd zou kunnen worden geboden met andere middelen en alternatieven, met name in het kader van de interne markt. Die handhaving kan niet langer duren dan de tijd die strikt noodzakelijk is om een einde te maken aan die onrechtmatigheid.

(¹) PB C 300 van 11.9.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-469/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Artikel 2, onder a) — Reproductierecht — Artikel 3, lid 1 — Mededeling aan het publiek — Artikel 5, leden 2 en 3 — Beperkingen en restricties — Draagwijdte — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie)

(2019/C 319/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Funke Medien NRW GmbH

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

- 1) Artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, moeten aldus worden uitgelegd dat zij maatregelen zijn die volledige harmonisatie van de materiële inhoud van de aldaar bedoelde rechten bewerkstelligen. Artikel 5, lid 3, onder c), tweede geval, en onder d), van die richtlijn moet aldus worden uitgelegd dat het geen volledige harmonisatie van de draagwijdte van de daarin vervatte beperkingen of restricties tot stand brengt.

- 2) De in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde informatievrijheid en persvrijheid kunnen geen rechtvaardiging bieden voor niet onder de in artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 2001/29 bedoelde beperkingen en restricties vallende afwijkingen van het uitsluitende reproductierecht van auteurs en het uitsluitende recht van mededeling van hun werken aan het publiek, zoals deze rechten respectievelijk in artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 1, van die richtlijn zijn vastgelegd.
- 3) De nationale rechter moet zich bij de belangenafweging die hij aan de hand van alle omstandigheden van het betrokken geval dient te maken tussen enerzijds de in artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29 bedoelde uitsluitende rechten van de auteur en anderzijds de in de uitzonderingsbepalingen van artikel 5, lid 3, onder c), tweede geval, en onder d), van deze richtlijn bedoelde rechten van de gebruikers van beschermd materiaal, baseren op een uitlegging van deze bepalingen die, met volledige inachtneming van de bewoordingen en behoud van de nuttige werking ervan, volkomen in overeenstemming is met de door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde fundamentele rechten.

(¹) PB C 382 van 13.11.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Zaak C-476/17) (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Sampling — Artikel 2, onder c) — Fonogramproducent — Reproductierecht — ‚Gedeeltelijke‘ reproductie — Artikel 5, leden 2 en 3 — Beperkingen en restricties — Draagwijdte — Artikel 5, lid 3, onder d) — Citaten — Richtlijn 2006/115/EG — Artikel 9, lid 1, onder b) — Distributierecht — Grondrechten — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 13 — Vrijheid van kunsten”)

(2019/C 319/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Verwerende partijen: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Dictum

- 1) Artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, moet in het licht van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat een fonogramproducent op grond van het hem door deze bepaling verleende recht om reproductie van zijn fonogram toe te staan of te verbieden, kan beletten dat een geluidsfragment van zijn fonogram, hoe kort dan ook, door een derde wordt overgenomen en op een ander fonogram wordt vastgelegd, tenzij dat fragment in een gewijzigde en voor het oor onherkenbare vorm op laatstgenoemd fonogram wordt vastgelegd.

- 2) Artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom, moet aldus worden uitgelegd dat een fonogram dat muziekfragmenten bevat die van een ander fonogram zijn overgenomen geen „kopie” van dat fonogram in de zin van die bepaling is, aangezien op dat fonogram niet het gehele andere fonogram of een wezenlijk gedeelte daarvan is overgenomen.
- 3) Een lidstaat mag in het nationale recht niet voorzien in andere beperkingen of restricties op het in artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29 neergelegde recht van fonogramproducenten dan die welke in artikel 5 van deze richtlijn zijn vastgesteld.
- 4) Artikel 5, lid 3, onder d), van richtlijn 2001/29 moet aldus worden uitgelegd dat het in deze bepaling genoemde begrip „citeren” niet ziet op een situatie waarin het betrokken werk niet kan worden herkend aan de hand van het citaat in kwestie.
- 5) Artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29 moet aldus worden uitgelegd dat het een maatregel is die volledige harmonisatie van de materiële inhoud van het in die bepaling geregelde recht bewerkstelligt.

(¹) PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck

(Zaak C-516/17) (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Informatiemaatschappij — Harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten — Artikel 5, lid 3 — Beperkingen en restricties — Draagwijdte — Artikel 5, lid 3, onder c) en d) — Verslagen van actuele gebeurtenissen — Citaten — Gebruik van hyperlinks — Op geoorloofde wijze voor het publiek beschikbaar stellen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 11 — Vrijheid van meningsuiting en van informatie”)

(2019/C 319/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Spiegel Online GmbH

Verwerende partij: Volker Beck

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 3, onder c), tweede geval, en onder d), van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij moet aldus worden uitgelegd dat het geen volledige harmonisatie van de draagwijdte van de daarin vervatte beperkingen of restricties tot stand brengt.

- 2) De in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde informatievrijheid en persvrijheid kunnen geen rechtvaardiging bieden voor niet onder de in artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 2001/29 bedoelde beperkingen en restricties vallende afwijkingen van het uitsluitende reproductierecht van auteurs en het uitsluitende recht van mededeling van hun werken aan het publiek, zoals deze rechten respectievelijk in artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 1, van die richtlijn zijn vastgelegd.
- 3) De nationale rechter moet zich bij de belangenafweging die hij aan de hand van alle omstandigheden van het betrokken geval dient te maken tussen enerzijds de in artikel 2, onder a), en artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29 bedoelde uitsluitende rechten van de auteur en anderzijds de in de uitzonderingsbepalingen van artikel 5, lid 3, onder c), tweede geval, en onder d), van deze richtlijn bedoelde rechten van de gebruikers van beschermd materiaal, baseren op een uitlegging van deze bepalingen die, met volledige inachtneming van de bewoordingen en behoud van de nuttige werking ervan, volkomen in overeenstemming is met de door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde fundamentele rechten.
- 4) Artikel 5, lid 3, onder c), tweede geval, van richtlijn 2001/29 moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die de toepassing van de in dit artikel bedoelde beperking of restrictie beperkt tot situaties waarin het niet redelijkerwijs mogelijk is om vooraf te verzoeken om toestemming voor het gebruik van een beschermd werk met het oog op de verslaggeving over actuele gebeurtenissen.
- 5) Artikel 5, lid 3, onder d), van richtlijn 2001/29 moet aldus worden uitgelegd dat een verwijzing door middel van een hyperlink naar een bestand dat afzonderlijk kan worden geraadpleegd, onder het in deze bepaling gebruikte begrip „citeren” valt.
- 6) Artikel 5, lid 3, onder d), van richtlijn 2001/29 moet aldus worden uitgelegd dat een werk wordt geacht reeds op geoorloofde wijze voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, wanneer het in de betrokken specifieke vorm reeds met toestemming van de rechthebbende of op grond van een gedwongen of wettelijke licentie voor het publiek toegankelijk is gemaakt.

(¹) PB C 392 van 20.11.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Zaak C-556/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk beleid inzake asiel en subsidiaire bescherming — Gemeenschappelijke procedures voor de toekenning van de internationale bescherming — Richtlijn 2013/32/EU — Artikel 46, lid 3 — Volledig en ex nunc onderzoek — Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel — Omvang van de bevoegdheden van de rechter in eerste aanleg — Geen wijzigingsbevoegdheid — Weigering van het bevoegde semirechterlijke of administratieve orgaan om zich te schikken naar een beslissing van deze rechter)

(2019/C 319/07)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Alekszij Torubarov

Verwerende partij: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Dictum

Artikel 46, lid 3, van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming, gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat in omstandigheden als in het hoofdgeding, waarin een rechter in eerste aanleg na een volledig en ex nunc onderzoek van alle relevante feitelijke en juridische gegevens die de verzoeker van internationale bescherming heeft aangedragen, heeft vastgesteld dat deze verzoeker overeenkomstig de criteria van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, deze bescherming moet krijgen om de reden die hij ter ondersteuning van zijn verzoek aanvoert, maar een semirechterlijk of administratief orgaan vervolgens een andersluidende beslissing neemt zonder daarbij aan te tonen dat er sprake is van nieuwe elementen die een nieuwe beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming van deze verzoeker rechtvaardigen, deze rechter deze niet met zijn eerdere vonnis overeenstemmende beslissing moet wijzigen en zijn eigen beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming in de plaats moet stellen door indien nodig de nationale regeling die hem verbiedt aldus te handelen, buiten toepassing te laten.

(¹) PB C 5 van 8.1.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanje) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Zaak C-589/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Invoer van textielproducten die ten onrechte zijn aangegeven als van oorsprong uit Jamaica — Navordering van invoerrechten — Verzoek om kwijtschelding van rechten — Verordening (EEG) nr. 2913/92 — Communautair douanewetboek — Artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 — Afwijzingsbeschikking van de Europese Commissie in een specifiek geval — Geldigheid)

(2019/C 319/08)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prenatal S.A.

Verwerende partij: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Dictum

Uit het onderzoek van beschikking COM(2008) 6317 definitief van de Commissie van 3 november 2008, waarbij wordt vastgesteld dat boeking achteraf van de rechten bij invoer gerechtvaardigd is en dat het niet gerechtvaardigd is om die rechten kwijt te schelden in een specifiek geval (Dossier REM 03/07), is in het licht van artikel 220, lid 2, onder b), en artikel 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000, niet gebleken van elementen die afbreuk doen aan de geldigheid van die beschikking.

(¹) PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Székesfehérvári Törvényszék — Hongarije) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Zaak C-620/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Beroepsprocedures — Richtlijn 89/665/EEG — Richtlijn 92/13/EEG — Recht op effectieve rechterlijke bescherming — Beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid — Verzoek tot herziening van rechterlijke beslissingen die het Unierecht schenden — Lidstaataansprakelijkheid in geval van schendingen van het Unierecht door de nationale rechters — Raming van de voor vergoeding in aanmerking komende schade)

(2019/C 319/09)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Székesfehérvári Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Verwerende partij: Fővárosi Törvényszék

Dictum

- 1) Lidstaataansprakelijkheid voor schade die is toegebracht door de met een Unierechtelijke regel strijdige beslissing van een in laatste aanleg rechtsprekende nationale rechter valt onder de door het Hof met name in punt 51 van het arrest van 30 september 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), gestelde voorwaarden, zonder evenwel uit te sluiten dat de betrokken staat onder minder beperkende voorwaarden aansprakelijk kan worden gesteld op grond van het nationale recht. Het feit dat die beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, sluit die aansprakelijkheid niet uit. Wanneer die aansprakelijkheid wordt ingeroepen, staat het aan de nationale rechter bij wie de schadevordering aanhangig is, om, rekening houdend met alle elementen die de betrokken situatie kenmerken, te beoordelen of de in laatste aanleg rechtsprekende nationale rechter kennelijk in strijd met het toepasselijke Unierecht, met inbegrip van de relevante rechtspraak van het Hof, heeft gehandeld, en daardoor een voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht heeft begaan. Het Unierecht verzet zich daarentegen tegen een nationaal-rechtelijke regel die in een dergelijk geval de kosten die een partij als gevolg van de schadeveroorzakende beslissing van de nationale rechter heeft gemaakt, op algemene wijze uitsluit van de te vergoeden schade.

- 2) Het Unierecht, met name richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007, richtlijn 92/13/EEG van de Raad van 25 februari 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de communautaire voorschriften inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten door diensten die werkzaam zijn in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/66, en de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid, dient aldus te worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de regeling van een lidstaat volgens welke niet voor herziening in aanmerking komt een in kracht van gewijsde gegaan vonnis van een rechterlijke instantie van die lidstaat waarbij uitspraak is gedaan op een beroep tot nietigverklaring van een handeling van een aanbestedende dienst zonder in te gaan op een vraag die zou worden onderzocht in een eerder arrest van het Hof dat in antwoord op een in het kader van dat beroep tot nietigverklaring ingediend verzoek om een prejudiciële beslissing was geweest. Indien de toepasselijke nationale procedureregels de nationale rechter evenwel de mogelijkheid bieden om terug te komen op een in kracht van gewijsde gegaan vonnis teneinde de uit dit vonnis voortvloeiende situatie in overeenstemming te brengen met een eerdere definitief geworden nationale rechterlijke beslissing waarvan de rechter die dit vonnis heeft gegeven en de partijen in de betrokken zaak reeds op de hoogte waren, moet overeenkomstig de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid van die mogelijkheid in dezelfde omstandigheden gebruik kunnen worden gemaakt teneinde de situatie in overeenstemming te brengen met het Unierecht, zoals uitgelegd in een eerder arrest van het Hof.

(¹) PB C 22 van 22.1.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 29 juli 2019 — Bayerische Motoren Werke AG/Europese Commissie, Freistaat Sachsen

(Zaak C-654/17 P) (¹)

(Hogere voorziening — Staatssteun — Regionale investeringssteun — Steun voor een groot investeringsproject — Steun die ten dele onverenigbaar is met de interne markt — Artikel 107, lid 3, VWEU — Noodzaak van de steun — Artikel 108, lid 3, VWEU — Verordening (EG) nr. 800/2008 — Steun die de drempel voor individuele aanmelding overschrijdt — Kennisgeving — Omvang van de groepsvrijstelling — Incidentele hogere voorziening — Toelating tot interventie voor het Gerecht van de Europese Unie — Ontvankelijkheid)

(2019/C 319/10)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bayerische Motoren Werke AG (vertegenwoordigers: M. Rosenthal, G. Drauz en M. Schütte, Rechtsadvocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Erlbacher, A. Bouchagiar en T. Maxian Rusche, gemachtigden), Freistaat Sachsen (vertegenwoordiger: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Dictum

- 1) De principale hogere voorziening en de incidentele hogere voorziening worden afgewezen.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten die de Europese Commissie heeft gemaakt in het kader van de principale hogere voorziening.

- 3) Freistaat Sachsen wordt verwezen in haar eigen kosten betreffende de principale hogere voorziening.
- 4) De Europese Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten die Bayerische Motoren Werke AG en Freistaat Sachsen hebben gemaakt in het kader van de incidentele hogere voorziening.

(¹) PB C 94 van 12.3.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Zaak C-659/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Staatssteun — Werkgelegenheidssteun — Vrijstelling van socialezekerheidsbijdragen voor leer- en werkervaringsovereenkomsten — Beschikking 2000/128/EG — Steun verleend door Italië voor maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid — Steun die gedeeltelijk onverenigbaar is met de interne markt — Toepasselijkheid van beschikking 2000/128/EG op een onderneming die exclusief plaatselijke openbaarvervoersdiensten levert die haar onderhands door een gemeente zijn gegund — Artikel 107, lid 1, VWEU — Begrip „mededingingsverstoring” — Begrip „ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer” tussen lidstaten)

(2019/C 319/11)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Verwerende partij: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Dictum

Onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten verificaties, moet beschikking 2000/128/EG van de Commissie van 11 mei 1999 betreffende de steun verleend door Italië voor maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing is op een onderneming als die in het hoofdgeding, die op basis van een onderhandse gunning door een gemeente exclusief plaatselijke openbaarvervoersdiensten heeft verricht en die op grond van een nationale regeling die bij deze beschikking gedeeltelijk onverenigbaar met het in artikel 107, lid 1, VWEU neergelegde verbod is verklaard, in aanmerking is gekomen voor verminderingen van de socialezekerheidsbijdragen.

(¹) PB C 52 van 12.2.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederland) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken

(Zaak C-680/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Gemeenschappelijke visumcode — Verordening (EG) nr. 810/2009 — Artikel 5 — Lidstaat die bevoegd is om een visumaanvraag te onderzoeken en daarover te beslissen — Artikel 8 — Vertegenwoordigingsregeling — Artikel 32, lid 3 — Beroep tegen een besluit tot weigering van een visum — Lidstaat die bevoegd is om in geval van een vertegenwoordigingsregeling over het beroep te beslissen — Houders van het recht om beroep in te stellen)

(2019/C 319/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Verwerende partij: Minister van Buitenlandse Zaken

Dictum

- 1) Artikel 32, lid 3, van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 610/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013, moet aldus worden uitgelegd dat het de referent niet de mogelijkheid biedt om in eigen naam beroep in te stellen tegen een besluit tot weigering van een visum.
- 2) Artikel 8, lid 4, onder d), en artikel 32, lid 3, van verordening nr. 810/2009, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 610/2013, moeten aldus worden uitgelegd dat, wanneer er een bilaterale vertegenwoordigingsregeling is getroffen waarin is bepaald dat de consulaire autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat bevoegd zijn om de besluiten tot weigering van een visum te nemen, het aan de bevoegde autoriteiten van die lidstaat staat om te beslissen over beroepen tegen een besluit tot weigering van een visum.
- 3) Een gecombineerde uitlegging van artikel 8, lid 4, onder d), en artikel 32, lid 3, van verordening nr. 810/2009, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 610/2013, op grond waarvan beroep tegen een besluit tot weigering van een visum moet worden ingesteld tegen de vertegenwoordigende staat, is verenigbaar met het fundamentele recht op effectieve rechterlijke bescherming.

⁽¹⁾ PB C 63 van 19.2.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Bari — Italië) — Strafzaak tegen Massimo Gambino, Shpetim Hyka

(Zaak C-38/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in strafzaken — Richtlijn 2012/29/EU — Minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten — Artikelen 16 en 18 — Ondervraging van het slachtoffer door de strafrechter in eerste aanleg — Wijziging in de samenstelling van de rechtsprekende formatie — Herhaling van de ondervraging van het slachtoffer op verzoek van een van de procespartijen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikelen 47 en 48 — Recht op een eerlijk proces en rechten van de verdediging — Onmiddellijkheidsbeginsel — Draagwijdte — Recht van het slachtoffer op bescherming tijdens de strafprocedure)

(2019/C 319/13)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Bari

Partijen in de strafzaak

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

in tegenwoordigheid van: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Dictum

De artikelen 16 en 18 van richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad dienen aldus te worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling op grond waarvan, wanneer het slachtoffer van een strafbaar feit een eerste keer werd ondervraagd door de rechtsprekende formatie van een strafrechtbank in eerste aanleg en de samenstelling van die formatie later wordt gewijzigd, dit slachtoffer in beginsel door de nieuw samengestelde formatie opnieuw dient te worden ondervraagd wanneer een van de procespartijen niet toestaat dat deze formatie zich baseert op het proces-verbaal van de eerste ondervraging van dat slachtoffer.

⁽¹⁾ PB C 142 van 23.4.2018.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 29 juli 2019 — Red Bull GmbH/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Zaak C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Uniemerkt — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 4 en artikel 7, lid 1, onder a) — Absolute weigeringsgrond — Nietigheidsprocedure — Combinatie van twee kleuren als zodanig — Geen systematische schikking die de kleuren op een van tevoren bepaalde en duurzame wijze met elkaar in verbinding brengt)

(2019/C 319/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Red Bull GmbH (vertegenwoordigers: A. Renck, Rechtsanwalt, en S. Petivlasova, abogada)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) (vertegenwoordigers: A. Folliard-Monguiral en D. Botis, gemachtigden), Marques (vertegenwoordigers: R. Mallinson, solicitor, en T. Müller, Rechtsanwalt), Optimum Mark sp. z o.o. (vertegenwoordigers: R. Skubisz, J. Dudzik en M. Mazurek, adwokaci, en E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Red Bull GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 200 van 11.6.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 29 juli 2019 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-209/18) (¹)

(Niet-nakoming — Schending van richtlijn 2006/123/EG en van de artikelen 49 en 56 VWEU — Beperkingen en vereisten in verband met de plaats van de zetel, de rechtsvorm, de deelneming in het kapitaal en de multidisciplinaire activiteiten van vennootschappen van civiel ingenieurs, octrooigemachtigden en dierenartsen)

(2019/C 319/15)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en H. Tserepa-Lacombe, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordiger: G. Hesse, gemachtigde)

Interveniënte aan de zijde van de verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: aanvankelijk T. Henze en D. Klebs, vervolgens D. Klebs, gemachtigden)

Dictum

- 1) Door handhaving van de vereisten inzake de plaats van de zetel voor vennootschappen van civiel ingenieurs en vennootschappen van octrooigemachtigden, van de vereisten inzake rechtsvorm en aandeelhouderschap voor vennootschappen van civiel ingenieurs, vennootschappen van octrooigemachtigden en vennootschappen van dierenartsen, en van de beperking van multidisciplinaire activiteiten voor vennootschappen van civiel ingenieurs en vennootschappen van octrooigemachtigden, is de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, punt 1, artikel 15, lid 1, lid 2, onder b) en c), en lid 3, en artikel 25 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.
- 3) De Bondsrepubliek Duitsland draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 190 van 4.6.2018.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunalul Bacău — Roemenië) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Zaak C-354/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Verordening (EG) nr. 261/2004 — Luchtvervoer — Instapweigering — Begrippen „compensatie” en „verdere compensatie” — Soort vergoedbare schade — Materiële of immateriële schade — Mindering — Verdere compensatie — Bijstand — Aan passagiers verstrekte informatie)

(2019/C 319/16)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Bacău

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Verwerende partij: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Dictum

- 1) Ten eerste moet artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 aldus worden uitgelegd dat het in die bepaling vastgestelde bedrag niet strekt tot vergoeding van schade zoals loonverlies, ten tweede kan voor die schade verdere compensatie in de zin van artikel 12, lid 1, van verordening nr. 261/2004 worden toegekend, en ten derde staat het aan de verwijzende rechter om op grond van de relevante rechtsgrondslag vast te stellen en te beoordelen uit welke verschillende elementen die schade bestaat en wat de omvang is van de compensatie van die schade.
- 2) Verordening nr. 261/2004, en met name artikel 12, lid 1, tweede volzin, daarvan, moet aldus worden uitgelegd dat zij de bevoegde nationale rechter toestaat, maar niet ertoe verplicht, om de uit hoofde van deze verordening toegekende compensatie in mindering te brengen op de verdere compensatie, waarbij deze verordening de bevoegde nationale rechter geen voorwaarden stelt waaronder hij een dergelijke mindering zou kunnen toepassen.
- 3) Artikel 4, lid 3, juncto artikel 8, lid 1, van verordening nr. 261/2004 moet aldus worden uitgelegd dat de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert ertoe wordt verplicht om de betrokken passagiers volledig te informeren over alle in laatstgenoemde bepaling voorziene mogelijkheden, zonder dat de betrokken passagiers enige verplichting hebben om zelf actief informatie daaromtrent in te winnen.
- 4) Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 261/2004 moet aldus worden uitgelegd dat — voor de toepassing van die bepaling — de bewijslast om aan te tonen dat het alternatieve reisplan bij de eerste gelegenheid is uitgevoerd rust op de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert.

⁽¹⁾ PB C 294 van 20.8.2018.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 29 juli 2019 — Europees Geneesmiddelenbureau/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Europese Commissie

(Zaak C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 141/2000 — Weesgeneesmiddelen — Artikel 5 — Aanvraag voor aanwijzing van een geneesmiddel als „weesgeneesmiddel” — Geldigverklaring — Bestaan van een eerdere vergunning voor in handel brengen (VHB) van hetzelfde geneesmiddel)

(2019/C 319/17)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europees Geneesmiddelenbureau (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński en A. Spina, gemachtigden, vervolgens S. Marino, S. Drosos en T. Jabłoński, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, (vertegenwoordigers: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, S. Cowlishaw, solicitor), Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Petersen en A. Sipos, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 294 van 20.8.2018.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt A/B

(Zaak C-388/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Harmonisatie van de belastingwetgeving — Richtlijn 2006/112/EG — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Artikel 288, eerste alinea, punt 1, en artikel 315 — Bijzondere regeling voor kleine ondernemingen — Bijzondere regeling voor belastingplichtige wederverkopers — Belastingplichtige wederverkoper die onder de winstmargeregeling valt — Jaaromzet die bepalend is voor de toepasselijkheid van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen — Winstmarge of ontvangen betalingen)

(2019/C 319/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt A

Verwerende partij: B

Dictum

Artikel 288, eerste alinea, punt 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling of bestuurspraktijk op grond waarvan bij de berekening van de omzet die als maatstaf dient voor de toepasselijkheid van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen op een belastingplichtige die onder de bijzondere winstmargeregeling voor belastingplichtige wederverkopers valt, overeenkomstig artikel 315 van die richtlijn uitsluitend rekening wordt gehouden met de gerealiseerde winstmarge. Die omzet moet worden vastgesteld op basis van alle door die belastingplichtige wederverkoper ontvangen of te ontvangen bedragen, de belasting over de toegevoegde waarde niet inbegrepen, ongeacht de wijze waarop die bedragen daadwerkelijk zullen worden belast.

(¹) PB C 328 van 17.9.2018.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 29 juli 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Europese Commissie, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Zaak C-436/18 P) (¹)

(Hogere voorziening — Dumping — Instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde producten van oorsprong uit China — Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1429 — Verordening (EG) nr. 1225/2009 — Artikel 2, lid 7, onder a) — Normale waarde — Vaststelling aan de hand van de prijs in een derde land met een markteconomie — Keuze van geschikt derde land — Derde land met markteconomie dat bij hetzelfde onderzoek betrokken is — Correcties)

(2019/C 319/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (vertegenwoordigers: E. Vermulst en J. Cornelis, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Brakeland en A. Demeneix, gemachtigden), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (vertegenwoordigers: J. Killick, barrister, en G. Forwood en C. Van Haute, avocates)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 341 van 24.9.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 29 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Győri Ítéltábla — Hongarije) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.

(Zaak C-451/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 1215/2012 — Bijzondere bevoegdheid — Artikel 7, punt 2 — Verbintenissen uit onrechtmatige daad — Plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan — Plaats waar de schade is ingetreden — Verzoek om vergoeding van de schade die is veroorzaakt door een met artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte strijdig verklaarde mededingingsregeling)

(2019/C 319/20)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Győri Ítéltábla

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Verwerende partij: DAF TRUCKS N.V.

Dictum

Artikel 7, punt 2, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken dient aldus te worden uitgelegd dat bij een vordering tot vergoeding van schade als gevolg van een op artikel 101 VWEU gemaakte inbreuk die onder meer bestaat uit heimelijke afspraken over prijsstelling en verhogingen van de brutoprijs van vrachtwagens, „de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan”, in een situatie als die van het hoofdgeding betrekking heeft op de plaats waar zich de markt bevindt die door die inbreuk is beïnvloed, dus de plaats waar de prijzen op de markt zijn vervalst, en waar de benadeelde stelt schade te hebben geleden, ook al is de vordering gericht tegen een deelnemer aan het betreffende kartel met wie de benadeelde geen contractuele relatie was aangegaan.

⁽¹⁾ PB C 319 van 10.9.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 29 juli 2019 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-481/18) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2012/39/EU — Technische voorschriften voor het testen van menselijke weefsels en cellen — Ontbreken van kennisgeving of niet-omzetting binnen de gestelde termijn)

(2019/C 319/21)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Szmytkowska en C. Sjödin, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door C. Colelli, avvocato dello Stato)

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2012/39/EU van de Commissie van 26 november 2012 tot wijziging van richtlijn 2006/17/EG wat betreft bepaalde technische voorschriften voor het testen van menselijke weefsels en cellen, en door de Europese Commissie niet in kennis te stellen van de tekst van de bepalingen die zijn vastgesteld ter uitvoering van richtlijn 2012/39, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 2, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 328 van 17.9.2018.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 15 juli 2019 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal] — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zaak C-438/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten — Richtlijn 90/434/EEG — Artikelen 4 en 11 — Richtlijn 2009/133/EG — Artikelen 4 en 15 — „Omgekeerde” fusie — Fiscale regeling die ertoe leidt dat in geval van een „omgekeerde” fusie de door de moederonderneming gemaakte kosten, die verband houden met een door haar afgesloten lening voor het verwerven van de aandelen van de overnemende dochteronderneming, en die aftrekbaar zijn voor deze moederonderneming, worden geacht niet-aftrekbaar te zijn voor de dochteronderneming)

(2019/C 319/22)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dictum

Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten en voor de verplaatsing van de statutaire zetel van een SE of een SCE van een lidstaat naar een andere lidstaat, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/98/EG van de Raad van 20 november 2006, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling als aan de orde in het hoofdgeding, die ertoe leidt dat kosten die vóór de fusie van de betrokken vennootschappen als fiscaal aftrekbaar voor de overgenomen vennootschap werden beschouwd en die zonder deze fusie fiscaal aftrekbaar zouden zijn geweest, niet als fiscaal aftrekbaar voor de overnemende vennootschap worden beschouwd.

(¹) PB C 319 van 10.9.2018.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 10 juli 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Ilfov — Roemenië) — EP/FO

(Zaak C-530/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Artikel 15 — Verwijzing van de zaak naar een gerecht van een andere lidstaat dat beter in staat is de zaak te behandelen — Uitzondering op de algemene regel dat het gerecht van de gewone verblijfplaats van het kind bevoegd is — Bijzondere band met een andere lidstaat — Factoren op grond waarvan kan worden bepaald welk gerecht beter in staat is — Verschillende rechtsregels — Belang van het kind)

(2019/C 319/23)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunal Ilfov

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EP

Verwerende partij: FO

Dictum

- 1) Artikel 15 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, moet aldus worden uitgelegd dat het een uitzondering vormt op de algemene bevoegdheidsregel van artikel 8 van deze verordening volgens welke de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaten wordt bepaald door de plaats waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij hen aanhangig wordt gemaakt.
- 2) Artikel 15 van verordening nr. 2201/2003 moet aldus worden uitgelegd dat wanneer is voldaan aan een of meer van de vijf daarin op uitputtende wijze opgesomde alternatieve criteria om uit te maken of het kind een bijzondere band heeft met een andere lidstaat dan die van zijn gewone verblijfplaats, het krachtens artikel 8 van deze verordening bevoegde gerecht de zaak kan verwijzen naar een gerecht dat naar zijn inzicht beter in staat is het bij hem aanhangige geschil te beslechten, maar hiertoe niet verplicht is. Komt het bevoegde gerecht tot de conclusie dat het betrokken kind sterkere banden heeft met de lidstaat van zijn gewone verblijfplaats dan met een andere lidstaat, dan volstaat dit om artikel 15 van deze verordening buiten toepassing te laten.
- 3) Artikel 15 van verordening nr. 2201/2003 moet aldus worden uitgelegd dat het feit dat de rechtsregels — en met name de procedureregels — van een lidstaat waarvan het gerecht bevoegd is om ten gronde over de zaak te beslissen, verschillen van die van een andere lidstaat waarmee het betrokken kind een bijzondere band heeft, zoals die voor het behandelen van zaken achter gesloten deuren en door gespecialiseerde rechters, geen factor is waarmee op algemene, abstracte wijze in het belang van het kind rekening moet worden gehouden bij de beoordeling of de gerechten van die andere lidstaat beter in staat zijn de zaak te behandelen. Het bevoegde gerecht kan alleen rekening houden met die verschillen indien deze werkelijk en concreet toegevoegde waarde bieden voor het nemen van een beslissing over het kind, in vergelijking met wat het geval zou zijn indien de zaak bij hem wordt voortgezet.

⁽¹⁾ PB C 399 van 5.11.2018.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 24 de Madrid (Spanje) op 11 februari 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid en Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Zaak C-103/19)

(2019/C 319/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 24 de Madrid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid en Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT

Verwerende partij: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Prejudiciële vragen

- 1) Is litigieus besluit 406/2017 van de minister van volksgezondheid van 8 mei 2017, waarbij — na de verlenging van opeenvolgende aanstellingen voor bepaalde tijd in de openbare gezondheidszorg overeenkomstig nationale wettelijke bepalingen op grond waarvan verlenging mogelijk is om bepaalde werkzaamheden van tijdelijke, conjuncturele of buitengewone aard te verrichten, terwijl het in werkelijkheid ging om permanente en blijvende behoeften, — de aard van 9 126 arbeidsplaatsen is omgezet van aanstellingen van tijdelijk personeel op oproepbasis in aanstellingen van tijdelijk personeel ad interim teneinde die arbeidsplaatsen op te nemen in overheidsvacatures met als gevolg het ontslag van de tijdelijke werknemer, in overeenstemming met de raamovereenkomst in bijlage bij richtlijn 1999/70/EG ⁽¹⁾, meer bepaald clause 5, de doelstellingen in de punten 6 en 8 ervan en de in het arrest ECLI:EU:C:2016:679 van het Hof van Justitie (Tiende kamer) van 14 september 2016 vastgestelde criteria?
- 2) Is de verwijzende rechter terecht van oordeel dat de wijze waarop besluit 406/2017 van de minister van volksgezondheid van 8 mei 2017 artikel 9, lid 3, van het kaderstatuut beschrijft en toepast, niet in overeenstemming is met clause 5 van de raamovereenkomst, met de doelstellingen in de punten 6 en 8 ervan en met de in het arrest ECLI:EU:C:2016:679 van het Hof van Justitie (Tiende kamer) van 14 september 2016 vastgestelde criteria, gelet op het feit dat dit besluit het na het misbruik bestaande in tijdelijke aanwerving om in permanente behoeften te voorzien en na de erkenning van het structurele tekort mogelijk maakt dat dit misbruik nooit wordt bestraft, waardoor de doelstellingen van de richtlijn worden geschonden en de ongunstige situatie van tijdelijk statutair personeel in stand wordt gehouden?
- 3) Is de uitlegging door de verwijzende rechter, zoals uiteengezet in deze verwijzingsbeslissing, van clause 5 van de raamovereenkomst, van de doelstellingen in de punten 6 en 8 ervan en van de in het arrest ECLI:EU:C:2016:679 van het Hof van Justitie (Tiende kamer) van 14 september 2016 vastgestelde criteria, juist voor zover wordt geoordeeld dat besluit 406/2017 van de minister van volksgezondheid van 8 mei 2017 niet in overeenstemming is met artikel 2, eerste alinea, van richtlijn 1999/70,

daar de Spaanse Staat de in de richtlijn bepaalde resultaten niet garandeert omdat er na het misbruik bestaande in de aanwerving voor bepaalde tijd geen effectieve en gelijkwaardige beschermingsgaranties aan de werknemers worden geboden om een dergelijk misbruik naar behoren te bestraffen en de gevolgen van de schending van het Unierecht ongedaan te maken, het misbruik onbestraft blijft en het dus mogelijk wordt gemaakt dat de EG-richtlijn niet wordt toegepast in de gezondheidssector?

- 4) Daar de nationale regeling absoluut verbiedt dat in de overheidssector opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd worden omgezet in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd of dat de werknemer die het slachtoffer is van misbruik vast wordt aangesteld en zij evenmin een andere effectieve maatregel bevat waarmee misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd kan worden voorkomen en, in voorkomend geval, bestraft, mag worden aangenomen dat besluit 406/2017 van de minister van volksgezondheid van 8 mei 2017 (waarbij artikel 9, lid 3, van het kaderstatuut te laat wordt uitgevoerd) en de daaropvolgende, op mededinging gebaseerde selectieprocedure niet kunnen worden beschouwd als effectieve maatregelen waarmee misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd kan worden voorkomen en, in voorkomend geval, bestraft, omdat hierdoor de toepassing en de naleving van de in de EG-richtlijn vastgestelde doelstellingen worden omzeild, zoals de verwijzende rechter reeds heeft uiteengezet?
- 5) Besluit 406/2017 van de minister van volksgezondheid van 8 mei 2017 is uitsluitend van toepassing op werknemers op oproepbasis en de overheid onderzoekt wat betreft de overige tijdelijke werknemers die te lang aan de overheid gebonden zijn, de oorzaken hiervan niet binnen de in de nationale regeling vastgestelde termijnen om in voorkomend geval te beoordelen of de personeelsformatie moet worden uitgebreid met een structurele arbeidsplaats, zodat de precaire situatie van deze werknemers in werkelijkheid blijft bestaan, dit misbruik niet wordt bestraft en evenmin enige maatregel wordt toegepast die effectieve of gelijkwaardige beschermingsgaranties biedt om dat misbruik naar behoren te bestraffen en de gevolgen van de schending van het Unierecht ongedaan te maken. Dient dan ook te worden geoordeeld dat de hierboven beschreven situatie niet voldoet aan de vereisten die zijn gesteld in arrest ECLI:EU:C:2016:679 van het Hof van Justitie (Tiende kamer) van 14 september 2016 en het Unierecht schendt?

(¹) Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polen) op 21 februari 2019 — V.C. Sp. z o.o./P.K.

(Zaak C-150/19)

(2019/C 319/25)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: V.C. Sp. z o.o.

Verwerende partij: P.K.

Bij beschikking van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 4 juni 2019 is zaak C-150/19 doorgehaald in het register van het Hof.

Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2019 door de Europese Centrale Bank tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 maart 2019 in zaak T-730/16, Espírito Santo Financial Group/ECB

(Zaak C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: F. Malfrère, M. Ioannidis, gemachtigden, H.-G. Kamann, Rechtsanwält)

Andere partij in de procedure: Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- punt 1 van het dictum van het arrest van het Gerecht van 13 maart 2019, Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA/Europese Centrale Bank (T-730/16), te vernietigen;
- het beroep ook af te wijzen voor zover het betrekking heeft op de weigering van de ECB om het kredietbedrag in de uittreksels van de notulen van het besluit van de Raad van Bestuur van de ECB van 28 juli 2014 bekend te maken;
- subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht van de Europese Unie voor een nieuwe uitspraak;
- verzoekster in eerste aanleg en verweerster te verwijzen in twee derde (2/3) van de kosten en de ECB in een derde (1/3) van de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste en enige middel: schending van artikel 10.4 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (hierna: „statuten”) en van artikel 4, lid 1, onder a), van besluit 2004/258. ⁽¹⁾

De ECB stelt dat het Gerecht artikel 10.4 van de statuten en artikel 4, lid 1, onder a), eerste streepje, van besluit 2004/258 onjuist heeft uitgelegd en toegepast door in het bestreden arrest, met name in de punten 39 en 53 tot en met 63, alsook in de punten 111 en 138, te oordelen dat de discretionaire bevoegdheid van de Raad van Bestuur met betrekking tot de openbaarmaking van zijn notulen moet worden uitgeoefend in het licht van de voorwaarden van besluit 2004/258 (punt 60), dat wil zeggen, in dit specifieke geval, dat de ECB verplicht is een motivering te verstrekken waarin wordt uitgelegd hoe openbaarmaking van informatie in de verslagen van de vergaderingen van de Raad van Bestuur betreffende besluiten van deze Raad specifiek en daadwerkelijk de bescherming van het algemeen belang ondermijnt wat de vertrouwelijkheid van de beraadslagingen van de besluitvormende organen van de ECB betreft (punt 61).

In artikel 10.4 van de statuten is het algemene beginsel neergelegd dat informatie die deel uitmaakt van de vergaderingen van de Raad van bestuur vertrouwelijk dient te worden behandeld om de onafhankelijkheid en doeltreffendheid van de ECB te beschermen. Deze primairrechtelijke regel, waarvan niet bij afgeleid recht kan worden afgeweken, is ook van toepassing op delen van de verslagen waarin de besluiten van de Raad van Bestuur worden vastgelegd. Deze regel wordt herhaald in artikel 4, lid 1, onder a), eerste streepje, van besluit 2004/258, dat derhalve altijd samen met artikel 10.4 van de statuten moet worden uitgelegd. Uit het algemene beginsel van vertrouwelijkheid van de werkzaamheden van de Raad van Bestuur, met inbegrip van de vaststelling van besluiten, zoals bepaald in artikel 10.4 van de statuten, volgt dat de ECB haar besluit om het resultaat van haar beraadslagingen openbaar te maken niet hoeft te onderwerpen aan dezelfde materiële en procedurele normen als die welke in besluit 2004/258 zijn vastgelegd. Met name hoeft zij ter rechtvaardiging van haar besluit niet aan te geven waarom de openbaarmaking van de betrokken verslagen van de Raad van Bestuur specifiek en daadwerkelijk zou leiden tot ondermijning van de bescherming van het openbaar belang, wat de vertrouwelijkheid van de beraadslagingen van de Raad van Bestuur betreft.

⁽¹⁾ Besluit 2004/258 van de Europese Centrale Bank van 4 maart 2004 inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Europese Centrale Bank (PB 2004, L 80, blz. 42).

Hogere voorziening ingesteld op 2 juli 2019 door Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd en IRISL Europe GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 8 mei 2019 in zaak T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines e.a./Raad

(Zaak C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd en IRISL Europe GmbH (vertegenwoordigers: M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Rekwirantes verzoeken het Hof

- het bestreden arrest van het Gerecht te vernietigen;
- te oordelen dat er door de aanwijzing van rekwirantes sprake is van een voldoende gekwalificeerde schending, door de Raad, van een rechtsregel die particulieren rechten beoogt te geven;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak over het eventuele verzoek om onderzoeksmaatregelen in het verzoekschrift en vervolgens de kwesties van oorzaak en kwantum te bepalen; en
- de Raad te verwijzen in hun kosten van de hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun hogere voorziening voeren rekwirantes aan dat het Gerecht op vijf punten blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting:

1. onjuiste rechtsopvatting bij de vaststelling van de omstandigheid dat de Raad geen discretionaire bevoegdheid had;
2. onjuiste rechtsopvatting bij de redenering in het IRISL arrest van 2013 met betrekking tot het onderzoek van de voldoende gekwalificeerde schending;
3. het ontbreken van een rechtsgrondslag voor het onderscheid „geen bewijs”/„ontoereikend bewijs”, dat in casu sowieso niet van toepassing was;
4. onjuiste rechtsopvatting door te beweren dat zij zich hebben gebaseerd op bewijs dat niet aan het Gerecht was overgelegd; en
5. onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van [het arrest in de zaak] HTTS als een kwestie estoppel of res judicata.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Areios Pagos (Griekenland) op 4 juli 2019 —
AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis**

(Zaak C-511/19)

(2019/C 319/28)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Areios Pagos

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AB

Verwerende partij: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Prejudiciële vragen

- A) Vormt een wettelijke regeling van een lidstaat als artikel 34, lid 1, onder c), lid 3, onder a), en lid 4 van wet 4024/2011, die van toepassing is op de Staat, de lokale overheden, de publiekrechtelijke rechtspersonen en in het algemeen op alle tot de publieke sector behorende instanties (privaatrechtelijke rechtspersonen) in hun hoedanigheid van werkgever, waarbij werknemers die in een privaatrechtelijke arbeidsverhouding bij de bovengenoemde entiteiten zijn aangesteld, in de arbeidsreserve worden geplaatst voor ten hoogste vierentwintig (24) maanden, met als enig materieel criterium dat zij spoedig, namelijk binnen het tijdvak van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2013, aan de voorwaarden voor een volledig ouderdomspensioen zullen voldoen, dat wil zeggen dat zij vijfendertig (35) jaar verzekerd zijn geweest, indirecte discriminatie wegens leeftijd in de zin van artikel 2, leden 1 en 2, onder b), en artikel 3, lid 1, onder c), van richtlijn 2000/78 (¹), in aanmerking nemende dat de destijds geldende wettelijke regeling voor toekenning van een volledig ouderdomspensioen aan een werknemer in een arbeidsrechtelijke verhouding vereiste (naast andere, hier niet ter zake doende omstandigheden) dat deze ten minste 10 500 dagen (35 jaar) verzekerd was geweest bij IKA (algemeen pensioenfonds) of een andere instelling voor primaire verzekeringen voor werknemers en tevens de leeftijd van (ten minste) 58 jaar had bereikt, uiteraard zonder dat wordt uitgesloten dat in het concrete geval deze verzekeringsduur van 35 jaar op een andere leeftijd wordt bereikt?
- B) Indien vraag A bevestigend wordt beantwoord, kan de plaatsing in de arbeidsreserve dan objectief en in redelijkheid gerechtvaardigd zijn in de zin van artikel 2, lid 2, onder b), i), en artikel 6, lid 1, onder a), van de richtlijn, in het licht van de dringende noodzaak van organisatorische, operationele en budgettaire resultaten, en met name van de dringende noodzaak van inkrimping van de overheidsuitgaven zodat vóór het einde van 2011 de specifieke getalsmatige doelen konden worden behaald, omschreven in de memorie van toelichting bij de wet en gespecificeerd in het budgettair-strategisch kader voor de middellange termijn, teneinde de verplichtingen na te komen die het land was aangegaan jegens de kredietverleners om de in het land heersende ernstige en langdurige budgettaire en economische crisis aan te pakken en tegelijkertijd de buitensporige openbare sector te rationaliseren en te beperken?
- C) Indien vraag B bevestigend wordt beantwoord:
- 1) Vormt een maatregel als die van artikel 34, lid 1, onder c), van wet 4024/2011, die voorziet in een drastische vermindering van de bezoldiging van de in de arbeidsreserve geplaatste werknemers, tot 60 % van het basissalaris dat zij tot dat moment genoten, zonder dat deze werknemers voor de betrokken overheidsinstantie arbeid hoeven te verrichten, en die (in feite) het einde betekent van hun loopbaanontwikkeling op het gebied van salariëring of inschaling vanaf de plaatsing in de arbeidsreserve tot hun ontslag wegens pensionering met een volledig ouderdomspensioen, een passend en noodzakelijk middel om dat doel te bereiken in de zin van artikel 2, lid 1 en lid 2, onder b), en artikel 6, lid 1, onder a), van de richtlijn, onder de volgende cumulatieve voorwaarden:
 - a) de in de arbeidsreserve opgenomen werknemers mogen een andere werkkring vinden (in de particuliere sector) of een vrij beroep of ambacht uitoefenen, zonder het recht op betaling van het genoemde deel van het basissalaris te verliezen, tenzij het inkomen of de inkomsten uit hun nieuwe werkkring of bedrijvigheid hoger zijn dan de vóór de plaatsing in de arbeidsreserve genoten bezoldiging, in welk geval het ontvangen deel van het basissalaris wordt teruggebracht met het bedrag waarmee dit wordt overschreden (artikel 34, lid 1, onder f);

- b) de tot de publieke sector behorende werkgever, en bij opheffing daarvan de OAED (uitvoerende instantie van de socialezekerheidswetgeving), is tot de pensionering van de werknemer aansprakelijk voor de betaling aan de bevoegde verzekeringsinstelling van alle, zowel de voor rekening van de werkgever als van de werknemer komende bijdragen voor het primaire pensioen, vrijwillige verzekering, sociale zekerheid en gezondheidszorg, op basis van de bezoldiging die de werknemer vóór diens plaatsing in de arbeidsreserve genoot (artikel 34, lid 1, onder d);
- c) vrijgesteld van de plaatsing in de arbeidsreserve zijn kwetsbare sociale groepen die bescherming behoeven (de werknemer heeft een echtgenoot die reeds in de arbeidsreserve is geplaatst, een inwonende echtgenoot of kind dat voor minstens 67 % gehandicapt is en ten laste van de werknemer komt; de werknemer zelf is voor minstens 67 % gehandicapt; grote gezinnen; inwonend éénoudergezin dat ten laste van de werknemer komt) (artikel 34, lid 1, onder b);
- d) de werknemer wordt zo mogelijk overgeplaatst naar andere vrijkomende functies in de publieke sector, op grond van objectieve en meritocratische criteria, volgens de rangschikking van ASEP (artikel 34, lid 1, onder a) — een mogelijkheid die in de praktijk echter beperkt was gezien de drastische terugloop van het aantal aanstellingen bij de diverse publieke instanties wegens de noodzaak van inkrimping van de uitgaven;
- e) er wordt gezorgd voor maatregelen ter bevordering van de aflossing van hypothecaire leningen die in de arbeidsreserve opgenomen werknemers hebben genomen bij de Tameio Parakatathikon kai Daneion (financiële instelling die onder meer leningen verstrekt aan ambtenaren) en het opstellen van een overeenkomst tussen de Griekse staat en de Vereniging van Griekse banken teneinde de terugbetaling van leningen van deze werknemers bij andere banken te vergemakkelijken, in verhouding tot ieders totale gezinsinkomen en vermogenssituatie (artikel 34, leden 10 en 11);
- f) volgens een latere wet (artikel 1, lid 15, van wet 4038/2012, FEK A' 14) krijgen de onder b) en c) bedoelde werknemers absolute voorrang bij de afhandeling van hun pensioen en de afgifte van de betalingsopdracht, in ieder geval binnen vier maanden nadat zij zijn ontslagen en de desbetreffende bewijsstukken voor de erkenning van het pensioen hebben ingediend, en
- g) van de hierboven genoemde beëindiging van loopbaanontwikkeling op het gebied van salariëring of inschaling van de in de arbeidsreserve opgenomen werknemers gedurende dat tijdvak (tot hun ontslag wegens pensionering met volledig ouderdomspensioen), is in de meerderheid van de gevallen, waaronder in dit geval, geen sprake, aangezien de werknemer gezien zijn lange dienstverband bij de overheidsinstantie, de top van de wettelijke salaris- en/of functieschaal die op zijn loopbaan van toepassing is, reeds heeft bereikt?
- 2) Vormt een regeling als die van artikel 34, lid 1, onder e), van wet 4024/2011, die de werknemer geheel of gedeeltelijk de vergoeding ontzegt die artikel 8, onder b), van wet 3198/1955 bij ontslag toekent wanneer is voldaan aan de voorwaarden voor toekenning van een volledig ouderdomspensioen, en 40 % bedraagt van de ontslagvergoeding die geldt voor de op vrijwillige basis verzekerde werknemers (voor zover het publieke instanties betreft die een nutskarakter hebben of door de Staat worden gesubsidieerd, zoals de onderhavige privaatrechtelijke rechtspersoon, bedraagt deze echter ten hoogste 15 000 EUR), omdat deze vergoeding wordt verrekend met de tijdens de opname in de arbeidsreserve ontvangen verminderde bezoldiging, een maatregel die passend en noodzakelijk is ter verwezenlijking van het bovengenoemde doel, in de zin van artikel 2, lid 2, onder b), i), en artikel 6, lid 1, onder a), van de richtlijn, in aanmerking genomen dat de werknemer deze lagere vergoeding volgens de geldende arbeidswetgeving hoe dan ook zou ontvangen, ongeacht of hij zelf ontslag nam of werd ontslagen door de instantie waar hij werkte?

(¹) Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB 2000, L 303, blz. 16).

Hogere voorziening ingesteld op 2 augustus 2019 door Deutsche Lufthansa AG tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 17 mei 2019 in zaak T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Europese Commissie

(Zaak C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Deutsche Lufthansa AG (vertegenwoordiger: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwält)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Land Rheinland-Pfalz

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van 17 mei 2019 in zaak T-764/15 vernietigen;
- de in eerste aanleg ingestelde vordering toewijzen en het daaraan ten grondslag liggende besluit SA.32833 van de Commissie van 1 oktober 2014 ⁽¹⁾ nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak voor afdoening terugverwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert in het verzoekschrift in hogere voorziening in wezen de volgende middelen aan:

- Rekwirante was reeds op grond van het Montessori-arrest ⁽²⁾ procesbevoegd. De reden hiervoor is dat de verstrekking, uit de cash-pool, van een lening van 45 miljoen EUR aan Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH een steunmaatregel vormt. Bovendien is aangetoond dat de middelen uit die lening zijn terechtgekomen bij Ryanair.
- Indien de zogenoemde Mory-rechtspraak ⁽³⁾ wordt toegepast, dan had subsidiair het eerste alternatief moeten worden toegepast. De Commissie heeft wezenlijke feitelijke elementen en bijkomende voordelen buiten beschouwing gelaten. Wegens de schending van rekwirantes procedurele rechten kan niet worden gesteld dat de Commissie een behoorlijke onderzoeksprocedure heeft uitgevoerd. Ook in dat geval is rekwirante individueel geraakt en daarom procesbevoegd.
- Subsidiair is het beroep ook ontvankelijk indien het tweede alternatief van de zogenoemde Mory-rechtspraak wordt toegepast, op grond waarvan rekwirante moet aantonen haar marktpositie door de steun merkbaar is aangetast. In dit geval is er namelijk sprake van een omkering van de bewijslast, of althans een versoepeling van de bewijslast ten gunste van rekwirante, aangezien de Commissie de bij haar bekende relevante feiten op willekeurige wijze buiten beschouwing heeft gelaten. Enkel subsidiair stelt rekwirante dat zij in eerste aanleg inderdaad ook een dergelijke merkbare aantasting heeft aangetoond. De andersluidende juridische beoordeling van het Gerecht wijkt af van de rechtspraak van het Hof en is gebaseerd op een verkeerde juridische beoordeling van de betrokken markt. In dit verband geeft het Gerecht een verdraaide en beperkte voorstelling van de feiten die door verzoekster zijn aangedragen, verandert het de inhoud van het bestreden besluit en schendt het de regels inzake de bewijslast.

⁽¹⁾ Besluit (EU) 2016/788 van de Commissie van 1 oktober 2014 betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde staatssteun SA.32833 (11/C) (ex 11/NN) met betrekking tot de financieringsregelingen voor de luchthaven Frankfurt-Hahn die in de periode 2009-2011 zijn ingevoerd (PB 2016, L 134, blz. 1).

⁽²⁾ Arrest van het Hof van 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl e.a. (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Arrest van het Hof van 17 september 2015, Mory SA e.a./Europese Commissie (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

GERECHT

Beroep ingesteld op 19 juli 2019 — VDV eTicket Service/Commissie en INEA

(Zaak T-516/19)

(2019/C 319/30)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Bartosch, Rechtsanwalt)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Uitvoerend Agentschap voor innovatie en netwerken (INEA)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- krachtens artikel 272 VWEU vast te stellen dat de niet-erkenning van de kosten ten bedrage van 407 443,04 EUR in de litigieuze brief onwettig is;
- subsidiair, het bestreden besluiten nietig verklaren krachtens artikel 263, lid 4, VWEU;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gericht tegen besluit ARES(2019)31 51 305 van 13 mei 2019 van het Uitvoerend Agentschap voor innovatie en netwerken (INEA) voor zover daarbij is vastgesteld dat verzoeksters kosten van 407 443,04 EUR uit hoofde van het kaderprogramma Horizon 2020 — Project: 636126 — European Travellers Club niet in aanmerking komen voor terugbetaling.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: misbruik van recht wegens de verplichte kennis van de onjuiste toewijzing van de kosten
 - het handelen van verweerders gaat mank door rechtsmisbruik doordat zij bepaalde door verzoekster gemaakte kosten voor onderaanneming niet hebben erkend terwijl zij uit een reeks documenten hadden moeten afleiden dat verzoeksters kosten voor onderaanneming aanzienlijk hoger waren dan die welke in bijlage 2 bij de betrokken subsidieovereenkomst (Grant Agreement) waren vermeld.
2. Tweede middel: schending van het vertrouwensbeginsel
 - verweerders hebben ook het vertrouwensbeginsel geschonden op grond van dezelfde overwegingen als die van het eerste middel.

Beroep ingesteld op 5 augustus 2019 — Global Steel Wire e.a./Commissie

(Zaak T-545/19)

(2019/C 319/31)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Global Steel Wire, S.A. (Cerdanyola del Vallès, Spanje), Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (Gijón, Spanje) en Global Special Steel Products, S.A. (Corrales de Buelna, Spanje) (vertegenwoordigers: F. González Díaz, J. Blanco Carol en B. Martos Stevenson, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk verklaren;
- het besluit van de Commissie van 24 mei 2019 nietig verklaren, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Dit beroep, dat zijn oorsprong vindt in een verzoek om rekening te houden met het onvermogen om te betalen dat in februari 2000 in procedure COMP/38.344 — voorspanstaal is ingediend, is gericht tegen het besluit van de Commissie waarmee afwijzend wordt gereageerd op het verzoek van 20 december 2018 om gelet op de financiële situatie van verzoeksters uitstel van betaling te verlenen.

Ter onderbouwing van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van hun recht van verweer, aangezien het bestreden besluit is vastgesteld zonder dat verzoeksters dienaangaande hun standpunt konden toelichten.
 2. Tweede middel: ontoereikende motivering van de afwijzing van het door verzoeksters ingediende verzoek.
 3. Derde middel: onjuiste opvatting van het recht en van de feiten bij de beoordeling van de financiële situatie van verzoeksters en hun vermogen om de boete te kunnen betalen.
 4. Vierde middel: schending van het algemene beginsel van collectieve verantwoordelijkheid bij de vaststelling van het bestreden besluit, zodat er sprake is van een bevoegdheidsgebrek.
 5. Vijfde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel.
-

Beroep ingesteld op 9 augustus 2019 — Spanje/Commissie**(Zaak T-554/19)**

(2019/C 319/32)

Procestaal: Spaans

Partijen*Verzoekende partij:* Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. García-Valdecasas Dorrego, gemachtigde)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

- de aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek nietig verklaren, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Dit beroep is gericht tegen de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/374/19 — administrateurs (AD 7), op de volgende gebieden: 1. mededingingsrecht; 2. financieel recht; 3. recht van de economische en monetaire unie; 4. financiële voorschriften van toepassing op de EU-begroting; 5. bescherming van euromunten tegen valsemunterij ⁽¹⁾.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 1 en 2 van verordening (EEG) nr. 1/58 ⁽²⁾, artikel 22 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 1 quinquies van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie doordat voor de communicatie tussen EPSO en de kandidaten slechts het Duits, het Engels, het Frans of het Italiaans kunnen worden gebruikt en doordat de rubriek Talent Screener van het sollicitatieformulier alleen in bepaalde talen kan worden ingevuld.
2. Tweede middel: schending van de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58, artikel 22 van het Handvest, en artikel 1 quinquies, leden 1 en 6, artikel 27 en artikel 28, onder f), van het Ambtenarenstatuut doordat de keuze van taal 2 ten onrechte wordt beperkt tot vier talen (Duits, Engels, Frans en Italiaans) en de andere officiële talen van de Europese Unie worden uitgesloten.
3. Derde middel: bij de verplichte keuze van Duits, Engels, Frans of Italiaans is er sprake van willekeur en discriminatie op grond van taal, hetgeen strijdigheid oplevert met artikel 1 quinquies, leden 1 en 6, artikel 27 en artikel 28, onder f), van het Ambtenarenstatuut.
4. Vierde middel: er is sprake van dubbele discriminatie, namelijk op grond van nationaliteit en op grond van „gesproken” taal, doordat in de aankondiging niet expliciet is aangegeven dat taal 1 de taal moet zijn waarin kandidaten ten minste niveau C1 hebben, hetgeen strijdigheid oplevert met artikel 1 quinquies, leden 1 en 6, artikel 27 en artikel 28, onder f), van het Ambtenarenstatuut.

⁽¹⁾ PB 2019, C 191 A, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 1958, 17, blz. 385).

Beroep ingesteld op 13 augustus 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Zaak T-558/19)

(2019/C 319/33)

Taal van het verzoekschrift: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordiger: G. Moreira Rato, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER — inschrijvingsaanvraag nr. 16 433 823

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 1 juli 2019 in zaak R 2239/2018-4

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- het EUIPO te verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL